

Roubaix, 1954. április 2.

Magyar csendőr Bajtársain!

Ugy érzem, nem okozok irigységet az ellenünk álló elcsaltnak, amikor megírom drága Honfitársaimhoz - Magyar-csendőreinkhez, "KAKASTOLLASAINK" című második versemet. Ugyan is az első "KAKASTOLLASOK" címen 1948-ban írtam Bede Antal csendőr Honfitársam egy keaves levelére, amikor írta: még németországba hoztam franciába, hogy Hajas bácsi, már oly sok szép verset olvastunk Hajas bácsinktól és úgy szeretnénk hallani már azokról is egy verset, azokról a kakastollasokról, akik mindenüket aláozták a haza oltarára,

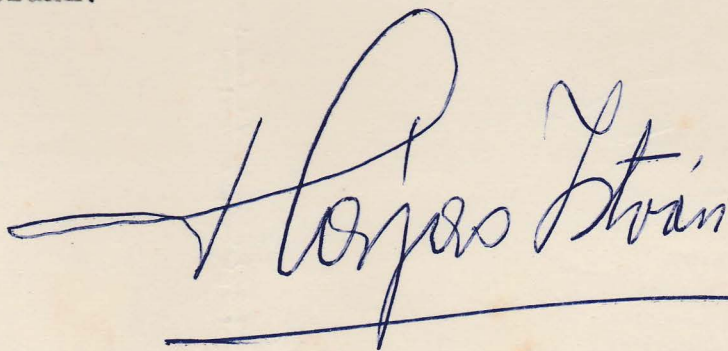
Igy született az első vers. Igaza volt Bede Antal bajtársnak! Most pedig legyen az érdem, hogy keaves lapjukban ~~xxix~~ amit Bata József Bajtársamtól kaptam, olvashattam a "Kakastollasokat" és legutóbbi keaves lapjuk egyik befejező részében újra a nevémmel pár sorát az előbb idézett versnek.

A költőnek jól esik, ha nem hiába írja verseit, hiszen a fajtánknak Nemzetünknek, fiainknak írjuk! Mellékelek egy Imprimé "külaeményemben 2-ard versfüzetemet és, ha tetszésüket elnyerte Bajtársaimnak, úgy bármikor közölhetnek belőle. Nem kérek semmit a Bajtársaktól, mert én nem ebből élek, én textilgyárban dolgozom évek óta Istennek hála nagyszerű egészségben és nagyszerű körrel az én 61-éves életéveimmel, amit most a március 29-én töltöttem be kitűnő étvággyal, hogy éreznem kell még sok-sok verset és igazságot kell megírnom fajtánknak, hogy ellensúlyozzam velük azt a Hazánk ellenes, fajtánk ellenes, borzalmas munkát amit nekünk kell Isten hitünkkel, testvér szeretetünkkel elterlaszolni, megsemmisíteni.

Ha kézhez kapték verseimet kérem sziveskeajenek pár sorban értesíteni. Szivesen külatem és ha újabb csendőr verset ajándékoz meg a Magyarok Istené örömmel ragadom meg az alkalmat arra, hogy azt el is külaíjem.

Öszinte Honfitársi szeretettel köszöntöm valamennyi Csendőr Bajtársamat

KITARTÁS, hogy el ne vesszünk!

A Bajtársi
level írómar szeretetteljes
indószeltemet Róldám

KAKASTOLLASAINKI

Kakastollas kalap,
Rég nem láttuk fényed,
Feszés hercezejét,
Katonás vitézed,
Igazságunk szeme,
Kakastollas űrszem!
Zughatott viharunk
Szemet nem hunyt mégsem!

Katonás léptekkel
Járta az -Országot!-
zalaptartó szíjja
Ála alatt vágott,
Kemény magyar csendőr,
Te őrizted rendünk,
Velünk voltál, mikor
Tűzbe kellett mennünk!

Büszkén vart a határ,
Sok szép falunk vége,
Utszéli Krisztusnak
Könyvszűkített szemébe,
Mikor Isten rendjén
Magyar csendőrt látva,
Utmenténk, -acs fia,-
Nem velt többé árva!

Hajnalunk így jött el,
Őriztéltek álmunk,
Végezve fölöttünk
Igaz imádságunk.
Honunkat őrizte,
S minden haranglábat!
Csendőr, ha élsz! Ha halsz!
Neved, örök! Álátt!

S-Morol
Reubaix, France,
1954 április 2.

Hajas István,

Boite Postale 31

Hajas István